

Gelukkig is het te achten, dat hij zijn beste krachten blijft besteden aan onderwerpen op zijn gebied, die de kennis van ons schoone Insulinde vermeerderen, ook nadat hij dat land reeds eenige jaren heeft verlaten. Van de dankbaarheid dergenen, die met hem Indië liefhebben, kan hij zich verzekerd houden.

Dr. C. L. VAN DER BURG.

INGEZONDEN.

HET ONDERZOEK MET DEN MAAGCATHETER.

Met volkomen instemming las ik de mededeeling van collega VAN LEERSUM over het aspireeren van maaginhoud. Het is opmerkelijk, hoe eenvoudig deze methode is en hoe weinig zij hier te lande schijnt toegepast te worden. Evenals VAN LEERSUM (en evenals EWALD) gebruik ik een POLITZER-ballon, en nog nooit (niettegenstaande ik er dagelijks gebruik van maak) zag ik er eenig nadeel van.

Wat de gevreesde stukjes slijmvlies aangaat, wil ik er op wijzen, dat er bij het aspireeren van maaginhoud licht een kan meekomen, wanneer er haemorrhagische erosies bestaan, en zonder dat de aspiratie daaraan schuld heeft. Sedert EINHORN in 1895 het eerst de aandacht vestigde op de klinische verschijnselen, door deze aandoening van het slijmvlies veroorzaakt, werden verscheidene gevallen waargenomen en beschreven. In een interessante mededeeling in de *Berl. klin. Wochenschr.* van 22 October l.l. wijst PARISER er op, dat in gevallen van gastritis chronica exfolians (zooals hij deze aandoening wenscht te noemen) bij het *witspoelen* van de nuchtere maag constant 1, 2—4 (zelden meer) stukjes slijmvlies worden gevonden.

Nog een enkele opmerking betreffende het inbrengen van de maagslang. Het is nog veeltijds de gewoonte, en in verschillende leerboeken wordt dit zelfs aanbevolen, daarbij één of twee vingers in den mond van den patiënt te brengen. Bij de aankondiging van ZEEHUISEN's boek in de *Geneesk. Courant* werd het als een omissie beschouwd, dat de schrijver deze manipulatie niet heeft vermeld. Ik stel hier tegenover, dat BOAS, in zijn bekend leerboek, het inbrengen van vingers in den mond beslist ontraadt. Ook in de nieuwere Amerikaansche leerboeken wordt deze methode, die bij het inbrengen van stijve sondes op haar plaats is, terecht afgekeurd. Wanneer men den patiënt vooraf behoorlijk inlicht omtrent hetgeen hij te doen heeft (het hoofd niet achterover houden, even een slikbeweging maken, wanneer de punt van de slang zich op de hoogte van den tongwortel bevindt en vervolgens rustig en diep ademhalen), dan gelukt het bijna altijd zonder eenig bezwaar de maagslang geleidelijk eerst in den slokdarm en vervolgens in de maag te schuiven. Met het inbrengen van de vingers „plaagt men den patiënt” meer dan noodig is, zooals VAN LEERSUM, sprekende over de expressie-methode, zich terecht uitdrukt.

den Haag, 2 December 1900.

Dr. J. DE GROOT.
